

เพศวิถีศึกษาและทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศของครูต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น
Sexuality Education and Teachers' Attitudes towards Sexual Double Standard
Influencing on Sexual Risk Behaviors Among Adolescents

บทความวิชาการ (Academic article)

Corresponding author E-mail: sitanan@unc.ac.th

(Received: April 9, 2019; Revised: August 15, 2019;

Accepted: September 10, 2019)

สิตานันท์ ศรีใจวงศ์ (Sitanan Srijaiwong)¹

ศิริอร สินธุ (Siriorn Sindthu)²

เอมพร รตินธร (Ameporn Ratinthorn)³

ชูเกียรติ วิวัฒน์วงศ์เกษม (Chukiat Viwatwongkasem)⁴

บทคัดย่อ

การสอนเพศวิถีศึกษามีบทบาทสำคัญต่อการลดลงของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่น เพศวิถีศึกษาในโรงเรียนถูกขับเคลื่อนโดยครูสอนเพศวิถีศึกษา ครูจึงมีบทบาทที่สำคัญต่อความสำเร็จของเพศวิถีศึกษา ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันทำให้ครูมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน ส่วนใหญ่ยังเชื่อในมาตรฐานทางเพศแบบเดิม ซึ่งเป็นทัศนคติที่มองว่า หญิงต้องรักษาวงสรวงตัว ในขณะที่ชายสามารถมีอิสระทางเพศได้ ทัศนคติแบบสองมาตรฐานทางเพศของครูจะนำไปสู่ผลลัพธ์เชิงลบของการสอนเพศวิถีศึกษา ครูส่วนใหญ่จะปรับเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับทัศนคติของตน เน้นห้ามวัยรุ่นหญิงมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ทำให้วัยรุ่นหญิงได้รับข้อมูลของการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยและการคุมกำเนิดไม่เพียงพอ วัยรุ่นชายและหญิงจะได้รับการพูดคุยเรื่องเพศที่แตกต่างกัน ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นจึงเพิ่มขึ้น บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและทบทวนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในสังคมปัจจุบัน เพื่อนำไปสู่การเตรียมครูสอนเพศวิถีศึกษา โดยเน้นสร้างเสริมทัศนคติเชิงบวกเรื่องเพศให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของวัยรุ่นในสังคมร่วมสมัย นำไปสู่การลดลงของการตั้งครรภ์และการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นต่อไป

คำสำคัญ: เพศวิถีศึกษา, ทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศของครู, พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ, วัยรุ่น

1 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนีนี อุตรดิตถ์

Boromarajonani College of Nursing, Uttaradit

2 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Faculty of Nursing, Mahidol University

3 คณะสาธารณสุขศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Faculty of Public Health, Mahidol University

4 คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล

Faculty of Nursing, Mahidol University

อีเมล: sitanan@unc.ac.th

E-mail: sitanan@unc.ac.th

อีเมล: SIRIRAJUCSF@mahidol.ac.th

E-mail: SIRIRAJUCSF@mahidol.ac.th

อีเมล: chukiat.viw@mahidol.ac.th

E-mail: chukiat.viw@mahidol.ac.th

อีเมล: ameporn.rat@mahidol.ac.th

E-mail: ameporn.rat@mahidol.ac.th

ABSTRACT

Sexuality education plays an important role in reducing sexual risk behaviors among adolescents. The sex education was driven by the teachers. They plays an important role in sexuality education. Recent social changes, teacher had different attitudes towards sexuality education. The most of them continue remain on greater acceptance of sexual double standard. It emphasizes on abstinence until marriage for female adolescents and free sex for male adolescents. Teachers' attitudes toward sexual double standard effect to negative outcomes of sex education program in school. Teachers changed the topics or contents of sex education based on their attitudes and discussed about sexual issues with male and female adolescents differently and less concern about safe sex and contraceptive method for female adolescents. It led to increasing prevalence of pregnancy among adolescents. The objectives of this study about sexual risk behaviors among adolescent in the recent. So, the sex education teacher preparing should concern improving positive attitudes toward sexual issues that correspond to the change of adolescent sexual behaviors in contemporary society, leading to reduce the prevalence of pregnancy and other STDs transmission among adolescents.

Keywords: Sex education program, Teachers' attitudes towards sexual double standard, Sexual risk behaviors, Adolescents

บทนำ

ปัจจุบันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เป็นปัญหาสุขภาพและปัญหาสังคมที่ทั้งประเทศ พัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา กำลังเผชิญกับ ผลกระทบที่เกิดขึ้น เห็นได้จากการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ และการตั้งครรภในวัยรุ่น (Bureau of Epidemiology, 2015; Center for Disease Control and Prevention, 2016) ประมาณร้อยละ 55 ของวัยรุ่นที่ตั้งครรภจะออกจากระบบการศึกษา และสูญเสียโอกาสในการ เรียนต่อและการได้งานทำ การดำเนินชีวิตของ วัยรุ่น และคนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป

สภาพแวดล้อมในปัจจุบันเต็มไปด้วยสิ่งเร้า (Center for Disease Control and Prevention, 2016) ประกอบ กับวัยรุ่นเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการ เจริญเติบโตมีความเปลี่ยนแปลงด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม มีการเปลี่ยนแปลงของ ฮอร์โมนเพศ สนใจเพศตรงข้าม (Pusuwun, Wongyai & Leekuan, 2013) ทำให้มีพฤติกรรม เสี่ยงทางเพศเพิ่มขึ้น ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทาง เพศจึงกลายเป็นวิกฤติที่ทุกประเทศจะต้องเร่ง แก้ไข แต่ละประเทศจึงมีนโยบายป้องกัน พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น การสอนเพศวิถี ศึกษาเป็นนโยบายที่สำคัญในการป้องกัน

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ความสำเร็จของการสอนเพศวิถีศึกษาจะประสบความสำเร็จหรือไม่ขึ้นอยู่กับครูสอนเพศวิถีศึกษา ครูเป็นบุคคลสำคัญในการขับเคลื่อนเพศวิถีศึกษา (The United Nations Population Fund Thailand, 2013) ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมทำให้ครุมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศแตกต่างกัน ส่วนใหญ่ยังเชื่อในมาตรฐานทางเพศแบบเดิม (Srijaiwong, 2016) หญิงต้องรักษาวลสงวนตัวในขณะที่วัยรุ่นชายสามารถมีอิสระทางเพศได้ เรียกว่าการกำหนดมาตรฐานทางเพศนี้ว่า “สองมาตรฐานทางเพศ” (Reiss, 1960) ทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศของครูย่อมนำไปสู่ผลลัพธ์ทางลบของการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนเกี่ยวกับพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบันต่อไป

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นมีหลายประการได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์, การมีคู่นอนจำนวนหลายคน, และการไม่ใช้ถุงยางอนามัย และ/หรือยาคุมกำเนิดหรือใช้ไม่สม่ำเสมอ โดยพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศเหล่านี้ทวีความรุนแรงขึ้น โดยเฉพาะในประเทศที่กำลังพัฒนา พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในกลุ่มประเทศที่พัฒนามีแนวโน้มลดลงจากอดีตอย่างต่อเนื่อง จากการสำรวจของประเทศสหรัฐอเมริกา (Center for Disease Control and Prevention, 2016) พบว่า การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นลดลงจากร้อยละ 54.1 ในปี พ.ศ. 2534 เป็นร้อยละ 41.2 ในปี

พ.ศ. 2558 พฤติกรรมการไม่คุมกำเนิดในการมีเพศสัมพันธ์ครั้งสุดท้ายลดลงจากร้อยละ 16.5 ในปี พ.ศ. 2534 เป็นร้อยละ 12.9 ในปี พ.ศ. 2558 และการมีเพศสัมพันธ์ครั้งแรกก่อนอายุ 13 ปี ลดลงจากร้อยละ 10.2 ในปี พ.ศ. 2534 เป็นร้อยละ 6.2 ในปี พ.ศ. 2558 จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าวัยรุ่นในประเทศสหรัฐอเมริกาที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศลดลง ประเทศสหรัฐอเมริกาจึงเป็นประเทศหนึ่งที่สามารถแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศกำลังพัฒนาที่กำลังเผชิญกับการเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น เมื่อเปรียบเทียบตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2553 จนถึง พ.ศ. 2558 (Bureau of Epidemiology, 2015) พบว่า วัยรุ่นชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 5 มีเพศสัมพันธ์เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 25.9 และร้อยละ 15.5 เป็นร้อยละ 28.5 และร้อยละ 18.9 ตามลำดับ สำหรับชายและหญิงที่กำลังศึกษาอยู่ชั้นประกาศนียบัตรชั้นต้นปีที่ 2 มีเพศสัมพันธ์ที่เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 46.6 และร้อยละ 41.0 เป็นร้อยละ 46.9 และร้อยละ 47.1 ตามลำดับ

วัยรุ่นที่กำลังศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษาเป็นช่วงวัยที่เสี่ยงต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากที่สุด เป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของการเจริญเติบโต(Center for Disease Control and Prevention, 2016) อิทธิพลของฮอร์โมนเพศทำให้วัยรุ่นหญิงและชายมีพัฒนาการทางเพศสมบูรณ์โดยเฉพาะกลุ่มอายุ 15-19 ปี ต่อมไฮโปธาลามัส (Hypothalamus) เริ่มส่งสัญญาณผ่านต่อมใต้สมองพิทูอิทารี (Pituitary Gland) มีหน้าที่ผลิตฮอร์โมนที่แตกต่างกัน เพื่อไปกระตุ้นและควบคุมการทำงานของอวัยวะต่าง ๆ รวมถึง

อวัยวะที่เกี่ยวข้องกับเพศ คือ รังไข่สำหรับหญิงในการผลิตฮอร์โมนเอสโตรเจน (Estrogen) และลูกอัณฑะสำหรับชายผลิตฮอร์โมนเทสโทสเตอโรน (Testosterone) ทำให้มีขนขึ้นบริเวณอวัยวะเพศ รักแร้และส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย หญิงจะมีหน้าอกและสะโพกใหญ่ขึ้นและมีประจำเดือน ส่วนชายเสียงจะแตกห้าว มีฝิ่นเปียก หญิงและชายจะเริ่มมีความรู้สึกต้องการทางเพศหรือมีอารมณ์เพศ ส่งผลให้เกิดแรงขับทางเพศ (Sex Drive) อยากรู้อยากลองเรื่องเพศ สนใจเพศตรงข้าม เมื่อมีแรงขับทางเพศจึงไม่สามารถจัดการกับอารมณ์ของตนเองอย่างเหมาะสม นอกจากนี้วัยรุ่นเป็นวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตสังคม อารมณ์หวั่นไหว แปรปรวน ขาดการยั้งคิด ต้องการอิสระจากพ่อแม่ (McNeely & Blanchard, 2012) ประกอบกับวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่ต้องการเป็นที่ยอมรับของกลุ่มเพื่อน ดังนั้นกลุ่มเพื่อนจึงเข้ามามีอิทธิพลต่อวัยรุ่นมากกว่าช่วงวัยอื่น ๆ วัยรุ่นบางคนเข้าไปมีส่วนร่วมในกลุ่มเพื่อนที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ จะนำไปสู่การมีพฤติกรรมนั้นๆ เช่นกัน เช่น การดื่มสุรา การมีเพศสัมพันธ์ และการมีคู่นอนหลายคน เป็นต้น (Therawiwat, Imamee & Worraka, 2016)

นอกจากการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายที่ส่งผลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศต่อวัยรุ่นแล้ว การเปลี่ยนแปลงไปสู่สังคมเมืองโดยเฉพาะในประเทศไทยกำลังพัฒนายังส่งผลให้วิถีชีวิตของวัยรุ่นและคนในสังคมเปลี่ยนแปลง วัยรุ่นเผชิญกับสถานการณ์ที่เอื้อต่อการมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ง่ายขึ้น เกิดการเปลี่ยนแปลงของโครงสร้างครอบครัว จากการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจทำให้พ่อแม่ทำงานนอกบ้านมากขึ้น วัยรุ่นต้องแยกจากครอบครัวและใช้ชีวิตอยู่นอกบ้านเร็วขึ้นเมื่อ

เปรียบเทียบกับในอดีต เข้ามาอยู่ตามหอพักเพื่อศึกษาต่อ ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในสังคมเมือง (VanLandingham & Trujillo, 2012) นอกจากนี้ยังมีการเจริญเติบโตทางด้านเทคโนโลยีการสื่อสาร การเข้าถึงสื่อต่าง ๆ ง่ายขึ้น วัยรุ่นมีช่องทางในการค้นหาข้อมูลทางเพศและติดต่อสื่อสารกับกลุ่มเพื่อนและคู่รักได้ง่ายและเร็วขึ้น และเป็นช่วงวัยที่มีการใช้คอมพิวเตอร์และเครือข่ายสังคมออนไลน์มากถึงร้อยละ 90 ของกลุ่มวัยรุ่น (Information and Communication Technology Center, 2014) ในปัจจุบันคนในสังคมไทยมีทัศนคติที่ยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานเพิ่มขึ้น โดยมีผู้ที่ยอมรับหญิงและชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานลดลงจากร้อยละ 23.3 และ 20.1 ในปีพ.ศ. 2554 เป็นร้อยละ 19.9 และ 17.5 ในปีพ.ศ. 2557 ตามลำดับ วัยรุ่นยอมรับว่า การมีเพศสัมพันธ์กับคนอื่นที่ไม่ใช่คนรักเป็นเรื่องปกติ และจะเป็นที่ยอมรับในกลุ่มเพื่อน ดังนั้นสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการขัดเกลาทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงเพิ่มขึ้น และได้รับผลกระทบทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ

พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศทำให้เกิดผลกระทบทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจต่อวัยรุ่น วัยรุ่นจะเกิดการตั้งครครร์และการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ผู้ป่วยที่ติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเชื้อเอชไอวีรายใหม่ประมาณร้อยละ 67 เป็นวัยรุ่น และประมาณ 1 ใน 4 ของวัยรุ่นที่มีอายุ 15-24 ปี ที่เคยมีเพศสัมพันธ์มีการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ (Center for Disease Control and Prevention, 2016) วัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศยังนำไปสู่การเพิ่มขึ้นของการตั้งครครร์ที่ไม่พึงประสงค์ในวัยรุ่น พบอัตราการคลอดของมารดาอายุ 15 - 19 ปีของประเทศไทย

นั้นเพิ่มสูงถึง 53.8 ต่อประชากรวัยเดียวกัน 1,000 คน ในปี พ.ศ. 2557 และการตั้งครกในวัยรุ่นส่วนใหญ่ร้อยละ 74.1 จะเป็นการตั้งครกที่ไม่พึงประสงค์ สำหรับผลกระทบทางด้านจิตใจของวัยรุ่นพบว่า การเจ็บป่วยทางกายจากการติดเชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ย่อมส่งผลกระทบต่อจิตใจทำให้มีความกลัว วิตกกังวลและอับอาย และเมื่อมีการตั้งครกในขณะที่ยังไม่พร้อมจะส่งผลกระทบต่อด้านจิตใจ รู้สึกสับสน คิดว่า เป็นความผิดของตน วัยรุ่นจะรู้สึกกังวล กลัวออกจากโรงเรียน รู้สึกด้อยคุณค่า เสียโอกาสในการเรียน รู้สึกถึงจุดจบของการใช้ชีวิต (Muangpin, Tiansawad, Kantaruksa, Yimyam & Vonderheid, 2010)

จากสถานการณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นถึงช่องทางของวัยรุ่นที่จะเข้าไปสู่การเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้มากกว่าสังคมในอดีต นานาประเทศต้องเผชิญกับปัญหาดังกล่าว ดังนั้นประเทศต่าง ๆ จึงพยายามขับเคลื่อนนโยบายในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นมากขึ้น

การสอนเพศวิถีศึกษา: ยุทธศาสตร์สำคัญในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

เพศวิถีศึกษา (Sexuality Education) เป็นกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศที่ครอบคลุมพัฒนาการทางร่างกาย จิตใจ ทัศนคติ ค่านิยม พฤติกรรมทางเพศ มิติสังคมและวัฒนธรรมที่มีผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ เป็นกระบวนการพัฒนาทั้งด้านความรู้ ความคิด ทัศนคติ อารมณ์ และทักษะที่จำเป็นที่ช่วยให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างมีความสุขและปลอดภัย สามารถพัฒนาและดำรงความสัมพันธ์กับผู้อื่นได้อย่างมีความรับผิดชอบและสมดุล เพศวิถีศึกษาเป็น

ยุทธศาสตร์สำคัญในการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ (Haberland & Rogow, 2015; UNESCO, 2016)

ประเทศต่าง ๆ ได้พัฒนาการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาที่แตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับบริบทของประเทศนั้น ๆ เช่น ประเทศสหรัฐอเมริกาได้พยายามขับเคลื่อนนโยบายเพื่อให้คนมีสุขภาพทางเพศที่ดีตั้งแต่ปีค.ศ. 1960 แต่ในช่วงแรกจะเน้นเพียงการป้องกันการเกิดโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และไม่ได้เน้นในกลุ่มวัยรุ่น (Future of Sex Education Initiative, 2015) ต่อมาจึงได้ขับเคลื่อนหลักสูตรเพศวิถีศึกษาในโรงเรียน มีทั้งหลักสูตรที่เน้นไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ (Abstinence-Only Sex Education) และหลักสูตรเพศวิถีศึกษารอบด้าน (Comprehensive Sex Education) ซึ่งทั้ง 2 หลักสูตรนี้มีความแตกต่างกัน โดยหลักสูตรที่เน้นไม่ให้มีเพศสัมพันธ์จะเน้นการสอนไม่ให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงาน ดังนั้นจะไม่เน้นให้ข้อมูลเกี่ยวกับการคุมกำเนิดในกลุ่มวัยรุ่น ในขณะที่หลักสูตรเพศวิถีศึกษารอบด้านจะเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้เกี่ยวกับเพศวิถีที่ครอบคลุมพัฒนาการทางด้านร่างกาย จิตใจ การทำงานของสรีระและการดูแลสุขภาพอนามัย ทัศนคติ ค่านิยม สัมพันธภาพ พฤติกรรมทางเพศ มิติทางสังคม และวัฒนธรรม ที่มีผลต่อวิถีชีวิตทางเพศ เน้นสอนให้วัยรุ่นเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีกำเนิด โดยเน้นการใช้ทั้งถุงยางอนามัยและยาคุมกำเนิด เพื่อป้องกันทั้งการตั้งครกและการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์ (Haberland, Rogow, 2015; UNESCO, 2016) ผลการศึกษาส่วนใหญ่พบว่า การสอนเพศวิถีศึกษารอบด้านมีประสิทธิภาพในการลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นได้ หลักสูตรเพศวิถีศึกษารอบด้านครอบคลุมแนวคิดหลัก 6 ด้านคือ ด้านการพัฒนาตามช่วงวัยของ

มนุษย์ (Human Development) ด้านการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น (Relationship) ด้านการพัฒนาทักษะส่วนบุคคล (Personal Skills) ด้านพฤติกรรมทางเพศ (Sexual Behavior) ด้านสุขภาพทางเพศ (Sexual Health) และด้านสังคม และวัฒนธรรม (Social and Culture) แต่ก็มีกลุ่มที่ไม่เห็นด้วยกับการสอนเพศวิถีศึกษารอบด้าน เนื่องจากเป็นการส่งเสริมทำให้วัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ที่เร็วขึ้น ในขณะที่มีการศึกษาวิจัยพบว่า ไม่มีผลต่อการเพิ่มขึ้นของการมีเพศสัมพันธ์ ดังนั้นจึงมีการกำหนดมาตรฐานของการสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนขึ้นเพื่อลดความแตกต่างของทั้ง 2 หลักสูตร โดยมีประเด็นที่สำคัญคือจะต้องมีการสอนเนื้อหาครบทั้ง 6 ด้านตามหลักสูตรการสอนเพศวิถีศึกษารอบด้าน คำนึงถึงความแตกต่างของระดับชั้นที่ศึกษาและอายุ มองเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ (UNESCO, 2016)

สำหรับในประเทศไทย การสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนได้เริ่มต้นในปี พ.ศ. 2521 โดยบรรจุไว้ในหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ การดำเนินการในช่วงแรกของการสอนเพศวิถีศึกษานั้นได้มีการกำหนดให้เพศวิถีศึกษาเป็นเนื้อหาในกลุ่มวิชาสาระวิชาสุขศึกษาและพลศึกษาในสถานศึกษาสามัญ ต่อมาได้มีการพัฒนาหลักสูตรและขยายไปสู่สถานศึกษาอาชีวศึกษา โดยได้บรรจุเพศวิถีศึกษาเป็นวิชาหนึ่งในหลักสูตร (UNESCO, 2016) กระทรวงศึกษาธิการและองค์กรพัฒนาเอกชนได้ร่วมมือกันพัฒนาหลักสูตรเพศวิถีศึกษารอบด้านและวิธีการสอนเพศวิถีศึกษามาตั้งแต่ พ.ศ. 2546 ภายใต้โครงการก้าวอย่างอย่างมั่นใจ (Boonmongkon & Thaweesit, 2015) เน้นการสอนเพศวิถีศึกษาที่ต้องครอบคลุม

เนื้อหาพัฒนาการด้านสรีระและครอบครัว แนวคิดหลัก 6 ด้านตามหลักสูตรเพศวิถีศึกษารอบด้าน แต่ยังไม่ครอบคลุมในทุกโรงเรียน ในปัจจุบันจึงได้มีพระราชบัญญัติการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น พ.ศ. 2559 ที่กำหนดให้สถานศึกษาสอนเรื่องเพศวิถีศึกษาให้เหมาะสมกับช่วงวัยของนักเรียน และจะต้องจัดหาและพัฒนาผู้สอนให้สามารถสอนเพศวิถีศึกษาและให้คำปรึกษาแก่วัยรุ่น ดังนั้นคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการป้องกันและแก้ไขปัญหาเอดส์ จึงได้มีการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาขึ้น

ในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาของโรงเรียนแต่ละแห่งในประเทศไทยแตกต่างกัน โดยพบว่า รูปแบบการสอนของการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในประเทศไทยมี 2 รูปแบบ คือ เปิดเป็นวิชาเพศวิถีศึกษาเฉพาะและบูรณาการในรายวิชาอื่น ๆ ซึ่งโรงเรียนสายสามัญส่วนใหญ่มีการสอนเพศวิถีศึกษาแบบบูรณาการกับวิชาอื่น ๆ ในขณะที่สถานศึกษาอาชีวศึกษาส่วนใหญ่เปิดเป็นวิชาเพศวิถีศึกษาเฉพาะ และครูที่สอนในโรงเรียนสามัญส่วนใหญ่เป็นครูสอนสุขศึกษาและพลศึกษามากกว่าร้อยละ 80 และอีกร้อยละ 20 จะเป็นครูพยาบาล ครูประจำชั้น ครูสอนวิทยาศาสตร์ ครูแนะแนวและเจ้าหน้าที่สาธารณสุข ครูทั้งชายและหญิงของโรงเรียนสายสามัญประมาณร้อยละ 50 ได้ผ่านการอบรมเพศวิถีศึกษา สำหรับในสถานศึกษาอาชีวศึกษานั้นพบว่า มีทั้งครูสอนสังคมศึกษาคณิตศาสตร์ ภาษาไทย หรือภาษาต่างประเทศ หรือผู้เชี่ยวชาญภายนอก และครูผู้ชายและครูผู้หญิงของโรงเรียนอาชีวศึกษาที่เคยผ่านการอบรมเพศวิถี

ศึกษาเพียงร้อยละ 28 และร้อยละ 36 ตามลำดับ (Ministry of Education, Thailand, 2016)

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่า การสอนเพศวิถีศึกษานั้นเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญในการป้องกันและแก้ไขปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น ซึ่งแต่ละประเทศมีกลวิธีการขับเคลื่อนที่แตกต่างกัน ประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศตัวอย่างในกลุ่มประเทศที่พัฒนาแล้วที่สามารถควบคุมสถานการณ์ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้ ในขณะที่ประเทศไทยเป็นประเทศในกลุ่มประเทศกำลังพัฒนาและยังไม่สามารถควบคุมสถานการณ์ของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นได้ (Ministry of Education, Thailand, 2016) จากการวิเคราะห์ความแตกต่างพบประเด็นที่น่าสนใจได้แก่ เนื้อหาการสอน ครูสอนเพศวิถีศึกษา วิธีการสอน และการติดตามประเมินผล (Thaweessit & Boonmongkon, 2012) ประเทศที่พัฒนาแล้วจะเน้นการสอนเนื้อหาเพศวิถีศึกษาครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ครูส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อเรื่องเพศและมีความมั่นใจในการสอนเพศศึกษาแก่วัยรุ่น และใช้รูปแบบการสอนเรื่องเพศโดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยเน้นให้วัยรุ่นแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระเกี่ยวกับเรื่องเพศ และมีการติดตามประเมินผลรูปแบบการสอนเพศวิถีศึกษาด้วยการศึกษาวิจัยเชิงประเมินผล ในขณะที่ประเทศไทยมีโรงเรียนเพียงร้อยละ 4 ของโรงเรียนทั้งหมดที่มีการสอนเนื้อหาเพศวิถีศึกษาครอบคลุมทั้ง 6 ด้าน ครูจำนวนเพียงร้อยละ 28 ของครูผู้ชายที่สอนเพศวิถีศึกษา และร้อยละ 28 ของครูผู้หญิงที่สอนเพศวิถีศึกษาที่ได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนสอนเพศวิถีศึกษา และมากกว่าร้อยละ 50 ของครูสอนเพศวิถีศึกษาทั้งหมดขาดความมั่นใจและรู้สึกไม่สะดวกใจในการพูดคุยเรื่องเพศแก่วัยรุ่น และครูส่วนใหญ่ยังใช้

รูปแบบการบรรยายในการสอนเรื่องเพศ มีเพียงร้อยละ 3 ของครูสอนเพศวิถีศึกษาทั้งหมดเท่านั้นที่ใช้รูปแบบการสอนแบบมีส่วนร่วม สำหรับการติดตามประเมินผลรูปแบบการสอนเพศวิถีศึกษาประเทศไทยจะใช้การศึกษาวิจัยเชิงสำรวจเป็นส่วนใหญ่ (Ministry of Education, Thailand, 2016, Thaweessit & Boonmongkon, 2012) ครูสอนเพศวิถีศึกษาจัดเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ที่ช่วยลดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ โดยเฉพาะทัศนคติของครูต่อเพศวิถีศึกษานับเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการถ่ายทอดความรู้ในเรื่องดังกล่าว หากครูมีทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้การสอนด้านเพศวิถีศึกษาเป็นอย่างมาก

ทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศของครูต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น

ทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศเป็นการยอมรับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนแต่งงานของชายและหญิงที่มีมาตรฐานที่ต่างกัน ชายเป็นสัญลักษณ์ของการมีพลังอำนาจ (Powerful Symbol) ในขณะที่หญิงเป็นสัญลักษณ์ของความอ่อนแอ (Weakness Symbol) (Reiss, 1960) สองมาตรฐานทางเพศจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อสังคมคาดหวังกับพฤติกรรมทางเพศของหญิงและชายที่แตกต่างกัน หากหญิงไม่ปฏิบัติตามความคาดหวังของสังคม สังคมจะตราหน้าว่า ส่ำสอน เรื่องเพศนั้นเป็นเรื่องที่ต้องปกปิด ไม่ควรแสดงออกตามความต้องการ ตรงกันข้ามหากชายมีเพศสัมพันธ์ก่อนสมรส จะเป็นเรื่องปกติสามารถยอมรับได้ ทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศนี้ให้อิสระทางเพศแก่ชายมากกว่าหญิงหญิงมีสถานภาพเป็นรองชาย โดยเฉพาะในสังคมที่มีชายเป็นใหญ่ (Patriarchy)

ทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศจะส่งผลกระทบต่อทั้งตัวของวัยรุ่นทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจและยังส่งผลกระทบต่อสังคม มีการศึกษาของต่างประเทศ พบว่า หญิงที่มีทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศอยู่ในระดับสูง จะมีอาการซึมเศร้าอยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ยังมีอาการทางด้านจิตใจอื่น ๆ เช่น เครียด วิตกกังวล อยากฆ่าตัวตาย มีการใช้สารเสพติด เป็นต้น นอกจากนี้หากบุคคลนั้นมีค่านิยมว่า ชายเป็นใหญ่และมีอิสระทางเพศมากกว่าหญิงจะนำไปสู่พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้ เนื่องจากการที่สังคมกำหนดค่านิยมและบรรทัดฐานที่แตกต่างกันระหว่างหญิงและชาย ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกันทางเพศ หญิงไม่มีอำนาจในการต่อรองเรื่องการมีเพศสัมพันธ์หรือการคุมกำเนิด ยอมมีเพศสัมพันธ์กับชายถึงแม้ว่าจะต้องมีเพศสัมพันธ์ที่ไม่ปลอดภัยก็ตาม อำนาจในการตัดสินใจในการมีเพศสัมพันธ์นั้นขึ้นอยู่กับชายเท่านั้น ชายมองหญิงเป็นวัตถุทางเพศ สามารถที่จะทำอย่างก็ได้เพื่อตอบสนองทางด้านอารมณ์และทางเพศ หากหญิงไม่ยอมก็จะนำไปสู่การทารุณกรรมทางเพศ ชายคิดว่า ตนสามารถมีเพศสัมพันธ์กับใครก็ได้ตามที่ต้องการ ซึ่งการมีคู่นอนจำนวนหลายคนแสดงถึงสมรรถนะทางเพศของชาย (Zurbriggen, et al., 2007) ค่านิยมที่ต่างต่างนี้ทำให้ชายและหญิงมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น จากสถานการณ์ข้างต้นแสดงให้เห็นถึงหนทางของวัยรุ่นที่จะเข้าไปสู่การเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศได้มากกว่าสังคมในอดีต โดยเฉพาะในสังคมชายเป็นใหญ่ที่มีการสื่อสารเรื่องเพศในครอบครัวและสังคมน้อย ดังนั้นการสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญต่อการป้องกันพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นในวัยเรียน การสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญในสังคมปัจจุบัน

ครูสอนเพศวิถีศึกษาจึงถูกคาดหวังจากสังคมในการสอนเพศวิถีศึกษาแก่วัยรุ่นแทนพ่อแม่ เนื่องจากพ่อแม่ส่วนใหญ่จะทำงานและมีเวลาดูแลบุตรลดลง ครูจึงต้องทำหน้าที่สำคัญในการสอนเรื่องเพศแก่วัยรุ่น วัยรุ่นประมาณร้อยละ 73.6 ของวัยรุ่นทั้งหมดให้ข้อมูลว่าได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องเพศจากครูที่โรงเรียนมากที่สุด นอกจากนี้ครูจะต้องทำหน้าที่จัดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา (The United Nations Population Fund Thailand, 2013) โรงเรียนจึงกลายเป็นสถาบันทางสังคมที่มีความสำคัญที่สุดสำหรับวัยรุ่น

ครูเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการขับเคลื่อนหลักสูตรเพศวิถีศึกษาในโรงเรียน เป็นบุคคลในสังคมที่มีส่วนช่วยให้วัยรุ่นได้เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องเพศในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม สอดคล้องกับผลการวิจัยที่พบว่าการได้รับการสอนเพศวิถีศึกษาจากครูในโรงเรียนจะมีความสัมพันธ์กับการลดลงของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น โดยนักเรียนจะมีความเข้าใจในเนื้อหาเรื่องเพศได้มากขึ้นแค่นั้น ขึ้นอยู่กับทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนเพศวิถีศึกษาและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่น หากครูมีทัศนคติเชิงลบก็จะส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพที่ลดลงของการสอนเพศวิถีศึกษา ครูจะมีการปรับเนื้อหาเพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติของตนเอง หากครูสอนเพศวิถีศึกษามีทัศนคติเชิงลบต่อพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นก็จะนำไปสู่ผลลัพธ์ของการสอนเพศวิถีศึกษาเชิงลบด้วย (Khadijeh, Khadijah, Zahra & Hamideh, 2015) ดังนั้นทัศนคติของครูจึงเป็นกุญแจสำคัญที่นำไปสู่ความสำเร็จของการสอนเพศวิถีศึกษา ซึ่งครูมีทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศที่แตกต่างกัน ยังมีครูบางกลุ่มมองว่าการสอนเรื่องเพศให้กับวัยรุ่นเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสม ช่องว่างที่

สำคัญในการจัดการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษา คือ ทักษะคิดของครูผู้สอน ครูบางกลุ่มมองว่า เป็นการกระตุ้นให้มีเพศสัมพันธ์เร็วขึ้น เพราะอยากลอง ครูกลุ่มนี้จะเน้นสอนเกี่ยวกับการป้องกันการตั้งครรภ์มากกว่าโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์ ละเลยความสำคัญบทบาททางเพศภาวะและความเสมอภาคทางเพศ การมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัย ทักษะส่วนบุคคล และเรื่องสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้เนื้อหาในการสอนจะเป็นเนื้อหาเชิงลบมากกว่าเชิงบวก เช่น หากวัยรุ่นมีเพศสัมพันธ์ก็จะทำให้เกิดโทษต่าง ๆ มากมาย (Ministry of Education, Thailand, 2016) ดังนั้นครูจะปรับเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับทัศนคติของตน ทักษะคิดและความเชื่อของบุคคลในบางเรื่องอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย แต่ทัศนคติบางประการอาจเปลี่ยนแปลงยากหรือไม่มีการเปลี่ยนแปลงเลย โดยเฉพาะทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศ แม้ว่าสังคมจะมีการเปลี่ยนแปลง แต่บรรทัดฐานและทัศนคติเกี่ยวกับเรื่องเพศของคนบางกลุ่มยังเหมือนเดิม ประเด็นเรื่องเพศเป็นประเด็นที่ไม่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น โดยเฉพาะวัยรุ่นหญิงในสังคมเอเชีย แม้ว่าสังคมไทยสมัยใหม่ได้มีการยกระดับให้หญิงมีโอกาสเท่าเทียมชายในหลายๆ ด้านก็ตาม แต่ค่านิยมเรื่องเพศและพฤติกรรมทางเพศในสังคมไทยก็ยังคงมีความเหลื่อมล้ำกันอยู่ ครูสอนเพศวิถีศึกษาส่วนใหญ่ร้อยละ 89 ยังคงมีทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศ (Srijaiong, 2016) สอดคล้องกับการศึกษาของต่างประเทศที่พบว่าประชาชนมากกว่าร้อยละ 80 เชื่อว่า ยังมีการกำหนดมาตรฐานทางเพศของหญิงและชายที่แตกต่างกันในสังคม ส่งผลต่อการขัดเกลาทัศนคติและพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน

ทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศของครูมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น สอดคล้องกับการศึกษาในประเทศไทยที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นครูทุกคนมองว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นชายเป็นเรื่องปกติ การที่สังคมกำหนดมาตรฐานที่แตกต่างกันระหว่างหญิงและชาย ทำให้เกิดความไม่เสมอภาคกันทางเพศ วัยรุ่นหญิงและวัยรุ่นชายประมาณ 1 ใน 4 ของทั้งหมดเป็นกลุ่มที่มีประสบการณ์ทางเพศ (Srijaiwong, 2016) วัยรุ่นจะต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยมากกว่าที่จะห้ามไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ แต่พบว่าครูมากกว่าร้อยละ 80 ที่มีทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศ โดยเน้นไม่ให้มีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นหญิง จากข้อมูลดังกล่าวทำให้เห็นว่า การสอนเพศวิถีศึกษาของครูไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นในปัจจุบัน นำไปสู่การมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่นหญิงที่เพิ่มขึ้น

วัยรุ่นหญิงและชายจะได้รับการสื่อสารเรื่องเพศจากครูที่แตกต่างกัน สิ่งเหล่านี้จะหล่อหลอมทัศนคติ ค่านิยม และพฤติกรรมของวัยรุ่น ทำให้วัยรุ่นเกิดพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศที่มากขึ้น (Ministry of Education, Thailand, 2016) ครูสอนเพศวิถีศึกษาส่วนใหญ่จะมีความลำเอียงหรือมีอคติทางเพศในการสอนเรื่องเพศเพื่อให้สอดคล้องกับทัศนคติของตน (Future of Sex Education Initiative, 2015) ซึ่งทัศนคติของครูนั้นจะมีผลต่อเนื้อหาที่จะสอนและพูดคุยกับนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ครูปรับเนื้อหาทำให้การสอนไม่ตรงหลักสูตร (Boonmongkon & Thaweessit, 2015) หากครูสอนเพศวิถีศึกษามีทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศ ก็จะนำไปสู่การกำหนดมาตรฐานทางเพศที่แตกต่างกันของวัยรุ่นทั้งชาย

และหญิง ส่งผลทำให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศมากขึ้น เกิดผลกระทบต่อการเพิ่มขึ้นของการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และการเป็นโรคติดต่อทางด้านเพศสัมพันธ์ต่าง ๆ ดังนั้นครูสอนเพศศึกษาควรได้รับการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะสอนเพศวิถีศึกษา

แนวทางในการเตรียมครูในการสอนเพศวิถีศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อลดทัศนคติเชิงลบในเรื่องเพศของครู ครูจะต้องได้รับการปรับทัศนคติของตนเองให้เข้าใจวัยรุ่น เพิ่มพูนความรู้เรื่องเพศ และฝึกทักษะในการสื่อสารที่ดี ครูจะต้องได้รับการเตรียมความคิดและเตรียมจิตใจ โดยสร้างความเชื่อมั่นให้ครูว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ ไม่มองว่าเป็นเรื่องปิด หน้าอาย ลามก สกปรก และควรพร้อมรับฟัง รับรู้ถึงอารมณ์ความรู้สึกของวัยรุ่น สื่อสารกับวัยรุ่นอย่างเป็นมิตร ไม่นั่งอบรม ควรเลือกเวลาคุยในช่วงที่สบายๆ ผ่อนคลาย รับฟังอย่างเข้าใจ ครูจะต้องเรียนรู้ความแตกต่างของวัยรุ่นแต่ละคน เข้าใจในบริบทที่แตกต่างกัน สนใจพฤติกรรมของวัยรุ่นมากขึ้น เช่น การคบเพื่อน ความสนใจของวัยรุ่น เป็นต้น นอกจากนี้ครูจะต้องเปิดโอกาสให้วัยรุ่นแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ เปิดใจกว้าง และต้องพูดอย่างตรงไปตรงมา ไม่พูดในเชิงล้อเลียน และไม่ขู่ จะทำให้วัยรุ่นขาดความมั่นใจ บางครั้งจะปิดกั้นตนเองจากการหาข้อมูลหรือทักษะที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิตทางเพศที่ปลอดภัยของวัยรุ่น (Future of Sex Education Initiative, 2015)

บทสรุป

ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมประกออบกับวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงทั้ง

ร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม ครูจึงเป็นบุคคลที่มีความสำคัญในการขัดเกลาทัศนคติและพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน และเป็นบุคคลสำคัญต่อความสำเร็จของเพศวิถีศึกษา ถึงแม้ว่าสังคมจะมีการยอมรับความเท่าเทียมกันของชายและหญิงมากขึ้น แต่ครูส่วนใหญ่โดยเฉพาะในกลุ่มที่มีอายุมากกว่า 40 ปี ยังมีทัศนคติแบบสองมาตรฐานทางเพศ (Srijaiwong, 2016) ซึ่งจะนำไปสู่ผลลัพธ์เชิงลบของการเพศวิถีศึกษา เกิดอคติทางเพศ ทำให้วัยรุ่นหญิงได้รับการปลูกฝังและพูดคุยเกี่ยวกับการไม่มีเพศสัมพันธ์ที่ก่อนแต่งงาน ซึ่งจะทำให้วัยรุ่นหญิงได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการมีเพศสัมพันธ์ที่ปลอดภัยน้อยหรือไม่ได้รับข้อมูลนี้เลย ในขณะที่วัยรุ่นชายก็สามารถที่จะมีอิสระทางเพศได้เป็นเรื่องปกติสิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้ปัญหาพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศในวัยรุ่นทวีความรุนแรงขึ้นภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมที่เข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตความเป็นอยู่และความเชื่อ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้วัยรุ่นมีพฤติกรรมเสี่ยงเพิ่มขึ้น จากข้อมูลข้างต้นทำให้ทราบว่าทัศนคติสองมาตรฐานทางเพศของครูสอนเพศวิถีศึกษาจึงเป็นสิ่งที่สำคัญ ดังนั้นจึงมีความจำเป็นที่จะต้องทบทวนประเด็นทัศนคติและอคติเรื่องเพศของครูสอนเพศวิถีศึกษา โดยการพัฒนาหลักสูตรเพื่อเตรียมและพัฒนาครูให้มีทัศนคติเชิงบวกเรื่องเพศให้สอดคล้องกับพฤติกรรมของวัยรุ่นในปัจจุบัน ภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสังคมยุคใหม่ ส่งผลต่อการลดลงของพฤติกรรมเสี่ยงทางเพศของวัยรุ่น และนำไปสู่การลดลงของการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น และการติดต่อของโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และเอชไอวีในวัยรุ่นต่อไป

References

- Boonmongkon, P., & Thaweessit, S. (2015). *Sexuality education in Thailand: how far do we need to go?*. Retrieved from <http://www.teenpath.net/data/research/0010/tpfile/00001.pdf> (in Thai)
- Bureau of Epidemiology. (2015). *Surveillance reports of behaviors related to HIV infection among Thai student*. Nonthaburi: Bureau of Epidemiology, Department of Disease Control Ministry of Public Health, Bangkok. (in Thai)
- Center for Disease Control and Prevention. (2016). *Sexual risk behavior guidelines & resources*. Retrieved from <http://www.cdc.gov/healthyyouth/sexualbehaviors/strategies.htm>
- Future of Sex Education Initiative (FoSE). (2015). *National sexuality education standards: Core content and skills, K-12*. Retrieved from <http://www.futureofsexeducation.org/documents/josh-fose-standards-web.pdf>
- Haberland, N., & Rogow, D. (2015). Sexuality education: emerging trends in evidence and practice. *Journal of Adolescent Health, 56*, S15-S21.
- Information and Communication Technology Center. (2014). *Education statistics 2014*. Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education, Bangkok. (in Thai)
- Khadijeh, D., Khadijah, N., Zahra, P.M., & Hamideh, D. (2015). Teachers' attitudes regarding sex education to adolescent. *International Journal of Psychology and Behavioral Research, 4* (1), 73-8.
- McNeely, C., & Blanchard, J. (2012). *The teen years explained: A guide to healthy adolescent development*. Center for Adolescent Health at the Johns Hopkins Bloomberg School of Public Health, United States of America.
- Ministry of Education, Thailand. (2016). *Research for sexuality education report*. Bangkok. (in Thai)
- Muangpin, S., Tiansawad, S., Kantaruksa, K., Yimyam, S., & Vonderheid, S. (2010). Northeastern Thai adolescents perceptions of being unmarried and pregnant. Pacific Rim International *Journal of Nursing Research, 14*(2), 149-61. (in Thai)
- Pusuwun, S., Wongyai, K., & Leekuan, P. (2013). Behavior on perceived self-efficacy and sexual risk behavior among female adolescent. *Nursing Journal, 40*(4), 68-79. (in Thai)
- Reiss, I.L. (1960). *Premarital sexual standards in America*. The Free Press, New York.
- Srijaiwong S. (2016). *Sexual risk behaviors among teenage having sexual experience: A multilevel study*. [dissertation] (PhD's thesis). Mahidol University, Bangkok. (in Thai)

- Tangmunkongvorakul, A., Kane, R., & Wellings, K. (2005). Gender double standards in young people attending sexual health services in Northern Thailand. *Culture, Health & Sexuality*, 7(3): 361-73. (in Thai)
- Thaweesit, S., & Boonmongkon, P. (2012). Pushing the boundaries: The challenge of sexuality education in Thailand. In Thanenthiran S, editor. Reclaiming & redefining rights. Thematic studies series1: *Sexuality & Rights Asia. Malaysia: Asian-Pacific Resource & Research Center for Women (ARROW)*, 44-53. (in Thai)
- The United Nations Population Fund Thailand (UNFPA). (2013). *Minutes of the selected stakeholder consultation on the issue of adolescent pregnancy in Thailand*. Paper presented at the Adolescent pregnancy Conference, Bangkok, Thailand. (in Thai)
- Therawiwat, M., Imamee, N., & Worraka, A. (2016). Factors affecting sexual risk behaviors among female adolescents: a case study of female junior high school students, Kanchanaburi province. *Journal of Public Health*, 46(3), 284-98. (in Thai)
- UNESCO. (2016). *Comprehensive sexuality education: The challenges and opportunities of scaling-up*. Retrieved from <http://unesdoc.unesco.org/images/0022/002277/227781E.pdf>
- VanLandingham, M., & Trujillo, L. (2012). Recent changes in heterosexual attitudes, norms and behaviors among unmarried Thai men: A qualitative analysis. *International Family Planning Perspectives*, 28, 6-15.
- Zurbruggen, E.L., Collins, R.L., Lamb, S., Roberts, T.A., Tolman, D.L., Ward, L.M., et al. (2007). *Report of the APA task force on the sexualization of girls*. Washington, DC: American Psychological Association. Retrieved from <http://www.apa.org/pi/wpo/sexualization.html>